

Csütörtökön hajnalban (nem is késett senki....) elindultunk az iroda elől, András (Vaandor) hozott GPS masinát is, be is programozta, sőt előre készült is, így aztán tényleg nem tévedtünk el egyszer sem. Röpke 12 óra, 4 ország, és már ott is voltunk Brémában. Viktor előre foglalt szállást, nem is rosszat, én pl. saját szobát kaptam.

Péntek reggel 10-re vártak az ADFC központi irodájában. (Az ADFC - a német kerékpárosklub - itt alakult meg több mint 30 éve, és azóta is ez a város ad helyet a központjuknak, ami először egy pici tóparti házacskában, egy régi hídpénzszedő bódében volt, mára egy szép kétszintes, sok szobás iroda.)

Odaérkeztünk Mészáros Gyuri, az ADFC turisztikai portáljáért felelős (és főleg MK alapító és a munkánkat azóta is segítő) ADFC munkatárs fogadott, Ő vezetett körbe a házban, és mutatott be bennünket az ott dolgozóknak.

A tárgyalóban már előkészített anyagok, nagyrészt magyar nyelvű prezentáció, és süti meg kávé várt bennünket. Gyuri mellett Maren Mattner mutatták be klub történetét, életét, eredményeit sok-sok adattal és képpel. Ez a bemutató jó hosszúra nyúlt, mert volt kérdésünk bőven. Kommunikációról, pénzügyekről, területi önállóságról meg sok másról..

Ebédre vendégei voltunk a német testvérszervezetünknek, délután aztán folytattuk tovább, főleg a kérdezősködést. Erre különösen jó alkalmat adott az, hogy megérkezett Horst Hanhn-Klöckner is, a szervezet operatív vezetője. Ő foglalta össze számunkra, hogy hogyan képzelték annak idején az alapításkor a szervezetet, és hogyan fejlődtek tovább. Számunkra talán a legfontosabb információ az, hogy a területi munkát a kezdetektől jogilag és pénzügyileg is önálló egyesületek végzik. Legfelül a szövetségi egység (itt voltunk), alatta a 16 tartományi szervezet, és ezek alatt a területi egyesületek. A tagdíjat a tagok a szövetségi szintbe fizetik be, ők osztják szét azt, úgy, hogy a 16 tartomány megkapja a tagdíj 2/3-át, és ők osztják tovább a területi szervezeteknek létszám arányosan, de az elvet követve, hogy az általuk megkapott összeg fele a területet illeti. A területi szervezetek mindegyike megtartja saját közgyűlését, és delegál küldötteket a tartományi küldöttgyűlésbe, és azok meg a szövetségibe. Miután itt is csak évi egy közgyűlés van, tartanak évente 3 informálisabb találkozót, ahol meg tudják beszélni az aktuális ügyeket, és a sürgős döntéseket is meghozhatják. Nagyon fontos volt hallanom nekem, hogy a szervezet különböző szintjei folyamatosan továbbképzéseket, tréningeket szerveznek, még olyat is, ami arról szól, hogy hogyan használjuk a telefont, miket mondjunk meg hogyan.

A döntési folyamat bemutatására tanulságos példa volt az a mód, ahogy az ADFC nekiállt az új arculat kialakításának. Nem azzal kezdte, hogy elkészített egy logót, és azt fogadtatta el a tagsággal, hanem egy 3 éves menetrendet készített elő, azt szavazta meg a közgyűlés, és ennek alapján indult meg a tervezés. Így lehetőség van arra, hogy a 3 év alatt minden szervezet megismerje, elfogadtassa a tagságával, és véglegesen be is vezesse az új arculat használatát. Az ADFC a munkáját 80%-ban (!) a tandíjából finanszírozza. Ehhez még van mit tennünk... Bár, ahogy hallottuk, így volt ez a kezdetektől! Azért azt is hallottuk, hogy például az Ő "Bringázz a munkába!" kampányuk nagyban függ állami támogatástól.

A kerékpáros turizmus segítése az ADFC meghatározó tevékenysége. Ezen keresztül tudják a tagokat "érzelmileg" megszólítani, az ADFC mellé állítani. Így aztán szinte minden erről szól: sok kiadvány, egy csodálatos turisztikai portál töménytelen információval. Természetesen ez üzlet is nem kis mértékben a klub számára.

Péntek este Mészáros Gyuri befogadott minket a lakásába, felesége nem kis meglepetésére, ott főztünk és ettünk vacsorát közösen, sok beszélgetés közepette.

Szombaton, immár nem csak hidegben, de a közben leesett hóban kerékpárokat kölcsönöztünk, és

azzal jártuk be a várost, délelőtt még Gyuri vezetésével. Vasárnap, állítólag azért, mert lefele jöttünk, és nem felfele, egy órával gyorsabban jöttünk vissza Budapestre, mint odafelé.